

Bjørn skjalfestir føroyska sangskattin:

- TÚ MÁST KENNA FORTÍÐINA FYRI AT SKILJA NÚTÍÐINA

- Tað er lætt at granska um Elvis og the Beatles, tí har er nokk av tilfari um skrivað um teirra søgu. Men um mann skal kunna seg um Hvalbiarbrøðurnar ella onkrar aðrar føroyskar slóðarar, so finnur mann næstan einki, sigur 20 ára gamli Bjørn Hentze Bech, sum hevur ein heilt serligan tokka til gamlan føroyskan tónleik

ÞÆTUR HJALMAR EVENSSON

PATURE@SOSIALURIN.FO

Við sínari egnu slagara-sending og diskara-konsepti hevur 20 ára gamli Bjørn Hentze Bech úr Porkeri megnað at gjørt gamlan føroyskan tónleik kulan aftur upp á ein nýggjan máta. Ungi porkeningurin hevur sett sær málið at syrgja fyri, at føroyski sangskatturin ikki fer í gloymskuna - og hetta ger hann við at skjalfesta upplýsingar um føroyskar plátur frá fimti- og sekstíárunum.

Gamla ljóðið bergtók hann
Áhugin fyri gamla tónleikinum

birtist tíðliga. Bjørn Hentze Bech vaks upp í Porkeri, og heima hjá ommu og abba sínum har var hann vanur at hoyra sangir hjá eitt nú Doodlebugs og Árna & Marner. Síðstnevndu hava nógvar endurinnspeilingar av teimum heilt gomlu føroysku sangunum, sum Bjørn dæmdi væl, men tá hann so hoyrði upprunaútgávuarnar av hesum, var tað okkurt, sum festi seg.

- Eg bleiv upp á onkran máta bergtíkin av tí gamla ljóðinum, tí tað hevði sína heilt serligu sjarmu. Eg minnst eisini, tá eg hoyrði upprunaútgávuna av "Eitt Sunnukvöld í Plantasjuni" fyrstu ferð í útvarpinum. Tað var ein heilt annar sangur enn tær endurinnspeilingarnar, eg kendi

áðrenn, greiðir Bjørn Hentze Bech frá, sum ikki dugir at siga, hvar hesin brennandi áhugin stavar frá.

- Tá eg so hevði sett meg meira inn í søguna um tær ymsu pláturarnar, bleiv eg forelskaður í øllum upprunaútgávunum, sum eg yvirhøvur fann fram til.

Ein grátandi kona kveikti áhugin

Síðan heystið 2017 hevur røddin hjá Bjørn verið at hoyrt í útvarpinum fríggjakvöld í sendingini Afturljóð, sum hann sjálvur leggur til rættis. Byrjunarskotið til útvarpssendingina var einaferð í 2016, tá ungi maðurin var í einum føðingardegi, har gamal føroyskur harmonikutónleikur varð spæld-

ur. Hann gloymir ongantíð lötuna, tá hann varnaðist, hvussu nógvar kenslur kunnu liggja í einum sang.

- Har sat ein eldri kona, sum knappliga fór at gráta. Eg skilti ikki hví, men tað vísti seg, at tað var orsakað av tónleikinum, tí hetta vóru tónar, sum hon ikki hevði hoyrt í nógv Harrans ár. Tá fekk eg hugskotið, at eg mátti heita á Kringvarpið um at gera eina sending við eldri føroyskum tónleiki, sum eg jú eisini sjálvur dæmdi so væl, greiðir Bjørn Hentze Bech frá.

- Eg helt eg var ov ungur

Tað var ongantíð ætlanin hjá Bjørn, at hann sjálvur skuldi vera vertur fyri nakra sending. Hann vildi bara geva fleiri møguleikan at hoyra eldri føroyskar sangir, sum kundi vakja somu kenslur sum hjá gomlu konuni í føðingardegnum. Hann gjørdi eina demosending fyri at vísa Kringvarpinum, hvat hann meinti við, og hvussu hann ímyndaði sær hesa sendingina. Nakað seinni, tá tað var "Spæl føroyskt vika", setti Kringvarpið seg í samband við Bjørn. Teimum dæmdu hugskotið um sendingina og spurdu, um hann hevði hug at standa fyri henni.

- Eg ivaðist í, um eg var tann rætti at gera tað, tí eg var so ungur. Eg hugsaði, at kanska onkur eldri

og meira kompetentur vildi sleppa framat, so eg vildi ikki taka kjansin frá onkrum øðrum. Men eg valdi so at geva tí ein kjans og segði ja.

Sendingin "Spæl føroyskt við Bjørn" fekk so mikið góðar afturmeldingar, at tann tá 18 ára gamli Bjørn Hentze Bech varð biðin um at hava eina fasta sending hvønn fríggjadag. Tá sá sendingin Afturljóð dagsins ljós, sum hevur verið fastur partur av kringvarps-skránni síðan tá.

Frá áhuga til arbeiði

Sjarmerandi og mentanarliga konseptið við gomlum føroyskum tónleiki frá einum so ungum manni er blivið so mikið populært, at tað, sum fyrr var eitt frítíðarítriv hjá Bjørn, nú næstan kann roknað sum eitt virksemi.

Hann byrjaði at diska við tónleiki frá farnum tíðum í Sirkus, og eftir hetta hevur hann staðið á odda til fleiri slagarakvöld, sum tey kalla tað, og enntá jólaborðhald.

- Tað var undarligt at sita framman fyri fólki fyrstu ferð og fortelja teimum bakgrundssøgurnar um teir ymsu sangirnar. Áðrenn hetta var eg jú bara vanur við at tosa í eina mikrofon, har tann einasti, eg sá, var teknikarin.

Fekk lív í Fjósið á G!

At Bjørn Hentze Bech hevur re-